Schubertíada
Vilabertran

A la memòria de Jordi Roch

Andrè Schuen, baríton
Daniel Heide, piano
Pere Arquillué, narrador

Dijous 20 d'agost de 2026
20.30 h

75' **Johannes Brahms (1833–1897)**

Die schöne Magelone, op. 33 (1869)

Keinen hat es noch gereut
Traun! Bogen und Pfeil
Sind es Schmerzen, sind es Freuden
Liebe kam aus fernen Landen
So willst du des Armen
Wie soll ich die Freude
War es dir
Wir müssen uns trennen
Ruhe, Süssliebchen
Verzweiflung
Wie schnell verschwindet
Muss es eine Trennung geben
Sulima
Wie froh und frisch
Treue Liebe dauert lange

Aquest programa s'interpretarà sense pausa.

Fes-te Amic de la Schubertíada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertíada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertíada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació Franz Schubert

LIED THE FUTURE

Sabadell Fundació

Prengué el seu llaüt i cantà

Sílvia Pujalte Piñán
Directora artística de la Schubertíada

Prop de Montpeller hi ha una antiga illa —avui unida al continent— anomenada Magalona, on s'alça la catedral de sant Pere i sant Pau (s. XII-XIII). Diu la llegenda que va ser allà on es va refugiar Magalona, filla del rei de Nàpols, en perdre el seu estimat, Pere de Provença. I diu també que, havent-lo donat per mort, va fer bastir la catedral en memòria seva.

La primera versió coneguda de la història de Pere i Magalona l'hauria escrit, al segle XII, Bernard de Tréviers, canonge, precisament, de la catedral de Magalona. Diverses fonts especialitzades en van descartar l'autoria durant el segle XX —fins i tot van descartar l'existència d'aquell suposat Bernard de Tréviers—, però fins llavors aquest va ser el nom que va figurar a les cobertes de les nombroses traduccions que se'n van fer del poema arreu d'Europa. També al català; la més antiga és la d'Honorat Comalada, de finals del segle XVI.

Com sol passar amb totes les llegendes, la història de Pere i Magalona es va anar modificant i guarnint amb diversos elements —Miguel de Cervantes, per exemple, la menciona al *Quixot*—, i així és com arribem a la versió que ens ocupa avui, la de Ludwig Tieck, que partia d'una traducció alemanya del segle XVI d'una versió francesa de la llegenda del segle XV.

Tieck, escriptor de gran prestigi a la seva època —en morir Goethe va ser considerat l'autor alemany viu més important— i vinculat al primer romanticisme alemany, va editar el 1797, amb el pseudònim Peter Leberecht, una col·lecció de contes que incloia "*Die wundersame Liebesgeschichte der schönen Magelone und des Crafen Peter von Provence*" (La fantàstica història d'amor de la bella Magalona i el comte Pere de Provença). El conte de Tieck és, en realitat, una novel·la breu dividida en divuit capítols, cadascun dels quals acaba amb una cançó; el text narra l'acció, mentre que la cançó, que se sol introduir amb una frase com ara "Prengué el seu llaüt i cantà", expressa els sentiments d'un personatge, que en la majoria de les ocasions és el comte Pere.

És molt probable que Johannes Brahms, lector empedreït des de petit, conegués el conte de Tieck durant la seva infantesa i, donada la seva passió per la poesia i la cançó tradicional, no és gens estrany que hi tornés d'adult per posar-hi música. Però el cert és que aquesta obra que ens disposem a escoltar, *Die schöne Magelone*, que nosaltres entenem com un cicle —quinze cançons que parteixen d'una sola font literària i que s'interpreten juntes— no va ser concebut com a tal. O, dit d'una altra manera: Brahms no es va asseure a escriure les cançons una darrera de l'altra, com havien fet abans Schubert o Schumann amb els seus cicles. Senzillament, va escriure les cançons, i el temps va fer la resta.

Brahms va compondre els quatre primers lieder, corresponents als quatre primers capítols del conte, el 1861, seguint el suggeriment del seu amic, el barítton Julius Stockhausen. L'any següent en va escriure quatre més, sense cap ordre concret, i la resta els escriuria entre 1864 i 1869; tres dels poemes de Tieck van quedar sense música. Pel que fa a la publicació, *Romanzen aus Ludwig Tiecks Magelone* —aquest és el títol oficial de l'obra— es va editar en cinc quaderns de tres cançons cadascun, seguint l'ordre de la novel·la; els dos primers, el 1865, i la resta, el 1869. Com veiem, la gènesi de l'obra va ser dispersa, però el resultat és tan sòlid que costa de creure que, d'alguna manera, Brahms no se la plantegés com un cicle, i aquesta qüestió continua sent un tema de debat entre els musicòlegs.

La música de *La bella Magalona* aconsegueix un rar equilibri entre la senzillesa de la cançó tradicional i la sofisticació de la música més elevada. De vegades, amb lieder estròfics hàbilment variats; de vegades, amb lieder *durchkomponiert* —és a dir, amb música nova a cada estrofa— que, d'alguna manera, percebem com a estròfics; de vegades, amb lieder que combinen totes dues formes com només Brahms sabia fer-ho. Melodies precioses, acompanyaments que diuen tant com les paraules, i una atmosfera que ens fa gaudir com a adults de cada nota alhora que interpela la criatura que portem a dins.

Si de Brahms depengués, però, els oients no sabríem els detalls de la història d'amor de Pere i Magalona, més enllà d'alguna idea vaga que ens transmeten les cançons. Algunes persones, entre ells Stockhausen, van suggerir-li d'acompanyar els poemes amb els textos, però el compositor ho va rebutjar. Potser perquè considerava que la història era prou coneguda, potser perquè entenia que no era rellevant per apreciar unes cançons destinades, com era costum a l'època, a ser interpretades de manera aïllada. El temps, però, va establir el costum d'interpretar els cicles complets i, en el cas de *Die schöne Magelone*, també el de fer-ho incorporant-hi un narrador que llegeixi l'obra de Tieck (extractes, generalment).

Es pot gaudir de *Die schöne Magelone* sense conèixer la prosa que acompanya les cançons? Naturalment. S'aprecia millor l'obra amb un narrador que ens expliqui el conte? Al meu parer, sens dubte. Deixem-nos transportar, doncs, a l'Edat Mitjana, admirem el valor del cavaller Pere i la determinació de la princesa Magalona i, sobretot, compartim amb ells l'amor més fidel.

BS

Sabadell Fundació

Cultura i arts
Investigació i educació

www.fundaciobancosabadell.com

Andrè Schuen, baríton

© Christian Leopold

Originari del Tirol del Sud (Itàlia), va créixer parlant tres llengües (ladí, italià i alemany), una versatilitat que es reflecteix en el seu repertori. Tot i que va començar estudiant violoncel, va estudiar posteriorment cant al Mozarteum de Salzburg amb Horiana Branisteanu i Wolfgang Holzmair, graduant-se el 2010. Des de llavors fins el 2014 va formar part de l'Òpera de Graz. Amb el seu company de lied Daniel Heide, se'l pot escoltar en auditoris com el Wigmore Hall de Londres, la Schubertiade, la Schubertíada, el Prinzregententheater de Múnic, el Concertgebouw d'Amsterdam o el Konzerthaus de Viena. Els seus papers d'òpera inclouen Guglielmo (*Così fan tutte*), Figaro i el Comte d'Almaviva (*Les noces de Figaro*), *Don Giovanni*, *Ievgueni Oneguin*, Wolfram (*Tannhäuser*), Ford (*Falstaff*) o Rodrigo (*Don Carlo*). Des de 2021 és artista en exclusiva per a Deutsche Grammophon.

Aquest és l'onzè concert d'Andrè Schuen a la Schubertíada; hi va debutar l'any 2018.

Daniel Heide, piano

© Guido Werner

És un dels pianistes acompanyants i de cambra més sol·licitats de la seva generació, que ofereix concerts per tota Europa i Àsia des de la seva graduació a la Hochschule für Musik "Franz Liszt" de Weimar. Entre els seus cantants habituals hi ha Andrè Schuen, Christoph Prégardien, Roman Trekel, Katharina Konradi i Konstantin Krimmel. En el terreny de la música de cambra ha fet concerts amb solistes com Tabea Zimmermann, Antje Weithaas, Wolfgang Emanuel Schmidt o Konstanze von Gutzeit. El seu CD "Poèmes" amb la mezzosoprano Stella Doufexis, amb cançons de Claude Debussy, va rebre el Premi de la Crítica Discogràfia Alemanya 2013 i des de llavors els seus enregistraments han rebut diversos premis, entre ells un ECHO Klassik 2016 o dos Opus Klassik, el 2019 i el 2022, amb Andrè Schuen. Des del 2011 dirigeix el cicle de concerts Der Lyrische Salon a Weimar.

Aquest és el dinovè concert de Daniel Heide a la Schubertíada; hi va debutar l'any 2018.

Pere Arquillué, narrador

© David Ruano

Actor amb una extensíssima trajectòria tant en teatre com en cinema, televisió i doblatge. En actiu des de 1990, durant els últims anys destaca la seva participació en obres de teatre com *Un déu salvatge*, *Ifigènia* o *El cos mes bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc*. En el terreny de la direcció, *Grand Canyon*, *Audiència* i *Vernissatge* i espectacles poètics com *Coral romput* de Vicent Andrés Estellés i *Fil de memòria* de Gabriel Ferrater. En el cinema, ha treballat amb Ventura Pons, Josep M. Forn o Carlos Saura. En televisió destaca la seva participació a sèries com ara *Los herederos de la tierra*, *Félix* o *La Riera* i en telefilms com *El pallasso* i el *Führer i L'estratègia del cucut*, entre d'altres. Entre els premis rebuts hi ha el Premi Nacional de Cultura, el premi Max de teatre, cinc premis Butaca, cinc premis de la Crítica Teatral o el Premi Ciutat de Barcelona.

Debuta a la Schubertíada.

www.schubertiada.cat

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya

Col·laborador principal

Sabadell Fundació

Organitzat per

Associació Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertíada: **Pere Armadàs · Manel Bertran · Jorge Binaghi Rafael Blesa · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullell Carlos Cusí · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Robert Carrigós · Xavier Coicoechea · Jaume Graell Clòria Gutiérrez · Montserrat Lacomba · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Mark Rollmann Manuel Terrazo · Pedro Vilaboy · Núria Vilajeliu**

Gamma e-hybrid d'Audi.

Des de 320 €/mes*

47 quotes de 320 €/mes* + 1 quota de 2.925 € al mes 12 | 48 mesos | Entrada:16.286,56 € | Quota final de 32.608,38 € al mes 48.

Audi A l'avantguarda de la tècnica.

Autopodium Figueres
Carretera de Roses 4
17600 Figueres

*Oferta per a un Audi Q3 SUV Advanced e-hybrid 200 kW (272 CV) S tronic amb un **PVP recomanat finançant a Península i Balears de 53.406,08€ (IVA, transport, impost de matriculació, descompte de marca i concessionari i bonificació Volkswagen Bank GmbH S.E. inclosos).** Oferta de finançament vàlida per a clients particulars que financin un crèdit mínim de 18.000€ amb una permanència mínima del finançament de 48 mesos a través de Volkswagen Bank GmbH S.E. (segons condicions contractuals). **Exemple: 47 quotes de 320€ i 1 quota al termini 12 de 2.925€. El finançament inclou aquesta quota irregular en previsió de rebre l'ajuda del Pla Auto+. La concessió o denegació de dita ajuda no altera les condicions del contracte ni l'obligació del pagament. Si ho desitges, en 4 anys podràs canviar-lo per un altre model, tornar-lo o quedar-te'l pagant la quota final de 32.608,38€ al mes 48 (calculada amb 10.000 km anuals). Entrada: 16.286,56€. TIN: 8,25%. TAE: 9,24%. L'oferta inclou els següents serveis opcionals i finançats que no estan inclosos com a despesa al càlcul de la TAE. Manteniment Audi Full Drive Entry per 750€ i assegurança tot risc (amb franquícia de 300€) per 300€. Comissió d'obertura finançada: 1,95% (744,31€). Import dels interessos: 11.659,55€. Cost total del crèdit: 12.403,85€. Import total degut: 50.573,38€. Preu total a terminis: 66.859,94€. Preu al comptat: 54.406,08€. Sistema d'amortització francès. El model visualitzat pot no correspondre exactament amb l'ofert. Oferta vàlida fins al 31/07/2026 o fins a fi d'existències.** Volkswagen Financial Services és una marca comercialitzada per Volkswagen Bank GmbH S.E. Av. Brusselles, 34 – 28108 Alcobendas. Reg. Mercantil de Madrid. Tom 16828, Secció 8, Foli 184, Fulla M-287573, Inscrit amb el nº 1480 del Reg. Especial del Banc d'Espanya – CIF. W-0042741 | Audi Q3 e-hybrid, consum del combustible: 1,7-2,1 l/100 km | Corrent: 14,9–13,9 kWh/100 km; Emissions combinades de CO_2: 49–39 g/km. Audi Q5 e-hybrid, consum de combustible: 2,4 l–3,4 l/100 km / Corrent: 16,9 kWh–15,4 kWh/100 km; Emissions combinades de CO_2: 76 g–55 g/km. A5 Avant e-hybrid, consum de combustible: 2,6–2,1 l/100 km | Corrent: 15,9–15,0 kWh/100 km; Emissions combinades de CO_2 60–47 g/km. Les xifres de consum de combustible i emissions de CO_2 es faciliten en intervals perquè depenen del joc de rodes i pneumàtics que s'utilitzi.

Dijous 20 d'agost de 2026
20.30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Andrè Schuen, baríton
Daniel Heide, piano
Pere Arquillué, narrador

JOHANNES BRAHMS
(1833–1897)

Ludwig Tieck (1773–1853)

Die schöne Magelone

Keinen hat es noch gereut

Keinen hat es noch gereut,
Der das Roß bestiegen,
Um in frischer Jugendzeit
Durch die Welt zu fliegen.

Berge und Auen,
Einsamer Wald,
Mädchen und Frauen
Prächtig im Kleide,
Golden Geschmeide,
Alles erfreut ihn mit schöner Gestalt.

Wunderlich fliehen
Gestalten dahin,
Schwärmerisch glühen
Wünsche in jugendlich trunkenem Sinn.

Ruhm streut ihm Rosen,
Schnell in die Bahn,
Lieben und Kosen,
Lorbeer und Rosen
Führen ihn höher und höher hinan.

La bella Magalona

Ningú no s'ha penedit

Ningú no s'ha penedit
d'haver muntat a cavall
en la seva ufanosa joventut
per anar a recórrer el món.

Muntanyes i camps,
boscos solitaris,
noies i dones,
vestits luxosos,
joies daurades,
tot l'alegra amb les seves belles figures.

Visions meravelloses
que passen fugint,
i encenen ardents desigs
en els jovenívols sentits embriagats.

La fama l'omple de roses
tot seguint el seu camí,
amor i carícies,
llorer i roses,
el porten cada vegada més amunt.

Rund um ihn Freuden,
Feinde beneiden,
Erliegend, den Held –
Dann wählt er bescheiden
Das Fräulein, das ihm nur vor allen gefällt.

Und Berge und Felder
Und einsame Wälder
Mißt er zurück.
Die Eltern in Tränen,
Ach, alle ihr Sehnen –
Sie alle vereinigt das lieblichste Glück.

Sind Jahre verschwunden,
Erzählt er dem Sohn
In traulichen Stunden
Und zeigt seine Wunden,
Der Tapferkeit Lohn.
So bleibt das Alter selbst noch jung,
Ein Lichtstrahl in der Dämmerung.

Tot és alegria al seu entorn,
els enemics l'envegen
i es rendeixen a l'heroi...
Escull llavors discretament
la donzella que prefereix a totes.

Les muntanyes i els camps
i els boscos solitaris,
els recorre de nou.
Les llàgrimes dels pares,
ai, tots els seus anhels...
tot ho enclou la dolça felicitat.

Han passat molts anys,
i ho explica al seu fill
en les hores d'intimitat,
i li ensenya les seves ferides,
premis al seu valor.
Així conserva el vell la joventut,
com un raig de llum en el capvespre.

Traun! Bogen und Pfeil

Traun! Bogen und Pfeil
Sind gut für den Feind,
Hülflos alleweil
Der Elende weint;
Dem Edlen blüht Heil
Wo Sonne nur scheint,
Die Felsen sind steil,
Doch Glück ist sein Freund.

Confia! L'arc i les fletxes

Confia! L'arc i les fletxes
són bons contra l'enemic:
el desgraciat
plora ara indefens;
la glòria floreix per a l'heroi
només allà on brilla el sol;
les penyes són escarpades,
però la sort li és amiga.

Sind es Schmerzen, sind es Freuden

Sind es Schmerzen, sind es Freuden,
Die durch meinen Busen ziehn?
Alle alten Wünsche scheiden,
Tausend neue Blumen blühn.

Durch die Dämmerung der Tränen
Seh ich ferne Sonnen stehen –
Welches Schmachten! welches Sehnen!
Wag ich's? soll ich näher gehn?

Ach, und fällt die Träne nieder,
Ist es dunkel um mich her;
Dennoch kömmt kein Wunsch mir wieder,
Zukunft ist von Hoffnung leer.

So schlage denn, strebendes Herz,
So fließet denn, Tränen, herab,
Ach, Lust ist nur tieferer Schmerz,
Leben ist dunkeles Grab. –
Ohne Verschulden
Soll ich erdulden?
Wie ist's, daß mir im Traum
Alle Gedanken
Auf und nieder schwanken!
Ich kenne mich noch kaum.

O hört mich, ihr gütigen Sterne,
O höre mich, grünende Flur,
Du, Liebe, den heiligen Schwur:
Bleib ich ihr ferne,
Sterb ich gerne.
Ach! nur im Licht von ihrem Blick
Wohnt Leben und Hoffnung und Glück!

Són penes o són alegries

Són penes o són alegries
el que commou el meu cor?
S'allunyen tots els vells anhels
i floreixen mil noves flors.

Enmig del capvespre de les llàgrimes
veig lluir astres brillants...
Quin consumir-me! Quin anhelar!
Gosaré d'acostar-m'hi?

Ai, em ragen les llàgrimes,
tot és fosc al meu voltant,
cap desig em retorna,
desert d'esperances és el futur!

Batega doncs, cor ambiciós!
Brolleu, llàgrimes, llisqueu!
Ai, el plaer no és més que la pena més profunda,
la vida és obscura tomba...
Haig de sofrir
sense cap culpa?
Com és que en els meus somnis
tots els pensaments
són tan variables?
A penes em reconec.

Oh, escolteu-me, amables estrelles,
escolteu-me, verds camps,
escolta, amor, el meu jurament sagrat:
si estic lluny de tu,
em moriré de bon grat.
Ai! Només en la llum de la teva mirada
s'hi estatgen la vida, l'esperança i la felicitat!

Liebe kam aus fernen Landen

Liebe kam aus fernen Landen
Und kein Wesen folgte ihr,
Und die Göttin winkte mir,
Schlang mich ein mit süßen Banden.

Da begonn ich Schmerz zu fühlen,
Tränen dämmerten den Blick:
Ach! was ist der Liebe Glück,
Klagt' ich, wozu dieses Spielen?

Keinen hab ich weit gefunden,
Sagte lieblich die Gestalt,
Fühle du nun die Gewalt,
Die die Herzen sonst gebunden.

Alle meine Wünsche flogen
In der Lüfte blauen Raum,
Ruhm schien mir ein Morgentraum,
Nur ein Klang der Meereswogen.

Ach! wer löst nun meine Ketten?
Den gefesselt ist der Arm,
Mich umfleugt der Sorgen Schwarm;
Keiner, keiner will mich retten?

Darf ich in den Spiegel schauen,
Den die Hoffnung vor mir hält?
Ach, wie trügend ist die Welt!
Nein, ich kann ihr nichts vertrauen.

O und dennoch laß nicht wanken
Was dir nur noch Stärke gibt,
Wenn die einzige dich nicht liebt
Bleibt nur bittrer Tod dem Kranken.

Vingué l'amor de llunyanes terres

Vingué l'amor de llunyanes terres,
i cap ésser no el seguí.
La deessa em va saludar,
i m'enxarxà amb dolços lligams.

Vaig començar llavors a sentir el dolor:
les llàgrimes m'enfosquiren la mirada.
Ai! què és la felicitat de l'amor,
em lamentava, per què tots aquests jocs?

No n'he trobat cap altra,
em digué amable la figura,
sent ara la força
que ha unit els cors.

Volaren tots els meus desigs
pel blau espai eteri.
Un somni matinal em semblà la glòria,
com el ressò de les ones del mar.

Ai! Qui trencarà ara les meves cadenes?
Car el meu braç està lligat,
m'envolten totes les meves penes,
ningú, ningú no em salvarà?

Puc mirar-me en el mirall
que l'esperança posa al meu davant?
Ai! Quin món més fals!
No, no puc confiar-hi.

Oh, i amb tot, no has de renunciar
al que encara et dóna força.
Si ella, l'única, no t'estima,
no li resta al malalt sinó una mort amarga.

So willst du des Armen

So willst du des Armen
Dich gnädig erbarmen?
So ist es kein Traum?
Wie rieseln die Quellen,
Wie tönen die Wellen,
Wie rauschet der Baum!

Tief lag ich in bangen
Gemäuern gefangen,
Nun grüßt mich das Licht;
Wie spielen die Strahlen!
Sie blenden und malen
Mein schüchtern Gesicht.

Und soll ich es glauben?
Wird keiner mir rauben
Den köstlichen Wahn?
Doch Träume entschweben,
Nur lieben heißt leben:
Willkommene Bahn!

Wie frei und wie heiter!
Nicht eile nun weiter,
Den Pilgerstab fort!
Du hast überwunden,
Du hast ihn gefunden,
Den seligste Ort!

Així que vols apiadar-te

Així que vols apiadar-te
compassiva d'aquest pobre?
No és cap somni?
Com murmuren les fonts,
com ressonen les ones,
com xiuxiuegen els arbres!

Estic profundament empresonat
darrera inquietants muralles;
però ara em saluda una llum:
com juguen els seus raigs!
Enceguen i acoloren
la meva tímida faç.

I m'ho haig de creure?
Ningú no em robarà
aquesta preciosa visió?
Però els somnis s'esvaeixen,
només estimar és vida.
Benvingut sia el camí!

Que lliure i feliç!
No t'apressis més,
deixa el bastó de pelegrí!
Has vençut,
has trobat
el lloc més benaurat!

Wie soll ich die Freude

Wie soll ich die Freude,
Die Wonne denn tragen?
Daß unter dem Schlagen
Des Herzens die Seele nicht scheide?

Und wenn nun die Stunden
Der Liebe verschwunden,
Wozu das Gelüste,
In trauriger Wüste
Noch weiter ein lustleeres Leben zu ziehn,
Wenn nirgend dem Ufer mehr Blumen
entblühn?

Wie geht mit bleibehangnen Füßen
Die Zeit bedächtig Schritt vor Schritt!
Und wenn ich werde scheiden müssen,
Wie federleicht fliegt dann ihr Tritt!

Schlage, sehnsüchtige Gewalt,
In tiefer treuer Brust!
Wie Lautenton vorüber hallt,
Entflieht des Lebens schönste Lust.
Ach, wie bald
Bin ich der Wonne mir kaum noch bewußt.

Rausche, rausche weiter fort,
Tiefer Strom der Zeit,
Wandelst bald aus Morgen Heut,
Gehst von Ort zu Ort;
Hast du mich bisher getragen,
Lustig bald, dann still,
Will es nun auch weiter wagen,
Wie es werden will.

Darf mich doch nicht elend achten,
Da die einzige winkt,
Liebe läßt mich nicht verschmachten,
Bis dies Leben sinkt;
Nein, der Strom wird immer breiter,
Himmel bleibt mir immer heiter,
Fröhlichen Ruderschlags fahr ich hinab,
Bring Liebe und Leben zugleich an das Grab.

Com puc suportar

Com puc suportar
l'alegria, el delit?
Sota els batecs del cor,
no se m'escaparà l'ànima?

I si s'esvaïssin
les hores de l'amor?
Per què aquests antulls
de continuar vivint una vida sense plaers,
en un trist desert, quan no floreixi
cap més flor en cap racó de la
ribera?

Amb quins peus més pesants
camina el temps pas a pas!
I què lleugers seran en canvi
quan ens haguem de separar!

Batega, melangiosa força,
en el fons de mon cor fidel!
Com s'esvaeixen les tonades del llaüt,
així fugen els més bells plaers de la vida.
Ai, què aviat!
A penes he pogut conèixer el delit!

Murmura, segueix murmurant,
profunda correntia del temps,
canvies veloç l'avui pel demà,
vas d'un lloc a l'altre!
M'has portat fins ara,
primer alegre, després tranquil·la,
haig de gosar ara continuar
sigui com sigui!

Però no em puc sentir desgraciat,
car m'ha saludat l'escollida;
l'amor no em deixarà consumir
fins que s'acabi la vida.
No, el corrent s'anirà eixamplant,
el cel serà sempre serè,
avançaré amb alegres cops de rem
i portaré a la tomba ensems amor i vida.

War es dir

War es dir, dem diese Lippen bebten,
Dir der dargebotne Süße Kuß?
Gibt ein irdisch Leben so Genuß?
Ha! wie Licht und Glanz vor meinen Augen
schwebten.
Alle Sinne nach den Lippen
strebten!

In den klaren Augen blinkte
Sehnsucht, die mir zärtlich winkte,
Alles klang im Herzen wieder,
Meine Blicke sanken nieder,
Und die Lüfte tönten Liebeslieder!

Wie ein Sternenpaar
Glänzten die Augen, die Wangen
Wiegten das goldene Haar,
Blick und Lächeln schwangen
Flügel, und die süßen Worte gar
Weckten das tiefste Verlangen:
O Kuß! wie war dein Mund so brennend
rot!
Da starb ich,
fand ein Leben erst im schönsten
Tod

Era per tu

Era per tu que tremolaven aquells llavis,
per tu que s'oferia aquell dolç bes?
Pot donar la vida terrenal un plaer semblant?
Ah! Amb quina llum resplendent
m'enlluernà!
Com buscaren els seus llavis tots els meus
sentits!

En els seus ulls clars brillava
l'enyorament, que em cridava amb dolçor;
tot ressonava en el meu cor,
s'abaixaren els meus ulls,
i els aires entonaren cançons d'amor.

Com un parell d'estels
brillaven els seus ulls, les galtes
agitaven els seus cabells daurats,
mirades i somriures agitaven llurs ales,
i les dolces paraules
despertaren els més profunds anhels.
Oh, bes! Com era d'ardent i vermella la teva
boca!
Llavors em vaig morir,
i només en la mort més dolça vaig trobar la
vida!

Wir müssen uns trennen

Wir müssen uns trennen,
Geliebtes Saitenspiel,
Zeit ist es, zu rennen
Nach dem fernen erwünschten Ziel.

Ich ziehe zum Streite,
Zum Raube hinaus,
Und hab ich die Beute,
Dann flieg ich nach Haus.

Im rötlichen Glanze
Entflieh ich mit ihr,
Es schütz uns die Lanze,
Der Stahlharnich hier.

Kommt, liebe Waffenstücke,
Zum Scherz oft angetan,
Beschirmet jetzt mein Glücke
Auf dieser neuen Bahn.

Ich werfe mich rasch in die Wogen,
Ich grüße den herrlichen Lauf,
Schon mancher ward niedergezogen,
Der tapfere Schwimmer bleibt obenauf.

Ha! Lust zu vergeuden
Das edle Blut!
Zu schützen die Freuden,
Mein köstliches Gut!
Nicht Hohn zu erleiden,
Wem fehlt es an Mut?

Senke die Zügel,
Glückliche Nacht!
Spanne die Flügel,
Daß über ferne Hügel
Uns schon der Morgen lacht!

Ara ens hem de separar

Ara ens hem de separar,
estimat llaüt,
ha arribat ja l'hora de córrer
cap a la llunyana i enyorada meta.

Vaig cap al combat,
a la recerca del botí,
i quan tingui la presa
volaré cap a casa.

En la vermellosa llum de l'alba
m'escaparé amb ella,
ens protegiran la llança
i aquesta cuirassa d'acer.

Veniu, armes estimades,
esteu acostumades als jocs,
protegiu ara la meva sort
en aquesta nova ruta!

Em llenço veloç entre les ones,
saludo el gloriós corrent!
Molts foren arrossegats al fons,
el nedador valent resta en la superfície.

Ah, quin plaer! Fer brollar
la noble sang!
Protegir amb alegria
el meu bé més preciós!
No suportar cap burla!
A qui li falta valor?

Afluixa les regnes,
nit feliç!
Desplega les ales!
Sobre els llunyans turons
ens somriu ja el matí!

Ruhe, Süßliebchen

Ruhe, Süßliebchen im Schatten
Der grünen dämmernden Nacht,
Es säuselt das Gras auf den Matten,
Es fächelt und kühlt dich der Schatten,
Und treue Liebe wacht.
Schlafe, schlaf ein,
Leiser rauschet der Hain –
Ewig bin ich dein.

Schweigt, ihr versteckten Gesänge,
Und stört nicht die süßeste Ruh!
Es lauscht der Vögel Gedränge,
Es ruhen die lauten Gesänge,
Schließ, Liebchen, dein Auge zu.
Schlafe, schlaf ein.
Im dämmernden Schein –
Ich will dein Wächter sein.

Murmelt fort ihr Melodien,
Rausche nur, du stiller Bach,
Schöne Liebesphantasien
Sprechen in den Melodien,
Zarte Träume schwimmen nach,
Durch den flüsternden Hain
Schwärmen goldene Bienelein,
Und summen zum Schlummer dich ein.

Reposa, dolça estimada

Reposa, dolça estimada, a l'ombra
verda de la nit crepuscular;
murmura l'herba en el prat,
l'ombra fresquívola t'ombrejarà
mentre vetlla l'amor fidel.
Dorm, dorm,
el bosc murmura dolçament...
Sóc teu per sempre.

Calleu, cants amagats,
no torbeu el més dolç repòs!
Ens espien bandades d'ocells,
han cessat les seves sonores refilades.
Tanca els ulls, estimada,
dorm, dorm,
a la llum del capvespre...
Jo seré el teu guardià.

Murmureu altre cop, melodies,
murmura ara, rierol tranquil!
Belles fantasies d'amor
parlen dins les melodies,
delicats somnis les seguiran!
Pel bosc xiuxiuejador
voletegen abelles daurades,
que bressolen el teu son.

Verzweiflung

So tönet dann, schäumende Wellen,
Und windet euch rund um mich her!
Mag Unglück doch laut um mich bellen,
Erbost sein das grausame Meer!

Ich lache den stürmenden Wettern,
Verachte den Zorngrimm der Flut;
O mögen mich Felsen zerschmettern!
Denn nimmer wird es gut.

Nicht klag ich, und mag ich nun scheitern,
In wäßrigen Tiefen vergehn!
Mein Blick wird sich nie mehr erheitern,
Den Stern meiner Liebe zu sehn.

So wälzt euch bergab mit Gewittern,
Und raset, ihr Stürme, mich an,
Daß Felsen an Felsen zersplittern!
Ich bin ein verlorener Mann.

Desesperació

Brameu, doncs, ones escumoses,
i arrisseu-vos al meu voltant!
Deixeu que m'amenaci la desgràcia,
i que s'enfurismi la mar cruel!

Em ric del temps tempestuós,
menyspreo la furiosa ira de les ones!
Ah, si em poguessin trossejar les roques!
Car mai més no seré feliç!

No em queixo, només voldria naufragar
i ofegar-me en les aigües profundes!
Mai més no s'alegrarà la meva mirada,
amb la visió de l'estrella del meu amor.

Danseu, doncs, més enllà, en la tempesta!
Desencadeneu-vos, huracans, sobre meu!
Que les roques s'esmicolin!
Sóc un home perdut!

Wie schnell verschwindet

Wie schnell verschwindet
So Licht als Glanz!
Der Morgen findet
Verwelkt den Kranz,

Der gestern glühte
In aller Pracht,
Denn er verblühte
In dunkler Nacht.

Es schwimmt die Welle
Des Lebens hin,
Und färbt sich helle,
Hat's nicht Gewinn;

Die Sonne neiget,
Die Röte flieht,
Der Schatten steiget
Und Dunkel zieht:

Que de pressa s'esvaeixen

Que de pressa s'esvaeixen
tant la llum com el fulgor!
El matí troba
pansida la corona,

que ahir lluïa
amb gran esplendor,
car s'ha marcit
en la nit obscura.

S'agiten les ones
de la vida,
i encara que s'aclareixin,
de res no serveix.

Es pon el sol,
fuig la vermellor,
creixen les ombres,
i regna la foscor.

So schwimmt die Liebe
Zu Wüsten ab,
Ach! daß sie bliebe
Bis an das Grab!

Doch wir erwachen
Zu tiefer Qual;
Er bricht der Nachen,
Es löscht der Strahl,

Vom schönen Lande
Weit weggebracht,
Zum öden Strande,
Wo um uns Nacht.

Així s'agita l'amor
cap al desert.
Ai! Si restés
fins a la tomba!

Però ens despertem
amb profunds turments;
s'esberla la barca,
s'apaga el fulgor,

portat des de lluny,
des d'un bell país,
fins la platja deserta
on ens envolta la nit.

Muss es eine Trennung geben

Muss es eine Trennung geben,
Die das treue Herz zerbricht?
Nein, dies nenne ich nicht leben,
Sterben ist so bitter nicht.

Hör ich eines Schäfers Flöte,
Härme ich mich inniglich,
Seh ich in die Abendröte,
Denk ich brünstiglich an dich.

Gibt es denn kein wahres Lieben?
Muss denn Schmerz und Trauer sein?
Wär' ich ungeliebt geblieben,
Hätt' ich doch noch Hoffnungsschein.

Aber so muß ich nun klagen:
Wo ist Hoffnung, als das Grab?
Fern muss ich mein Elend tragen,
Heimlich stirbt das Herz mir ab.

Ha d'haver-hi una separació

Ha d'haver-hi una separació
que destrossi un cor fidel?
No, a això jo no en dic vida,
i ni la mort no és tan amargant.

Quan sento la flauta d'un pastor,
m'omplo de profunda emoció;
quan contemplo el rogent capvespre,
penso apassionadament en tu.

És que no existeix l'amor sincer?
Ha d'haver-hi penes, i separació?
Si hagués romàs sense ser estimat,
conservaria encara un raig d'esperança!

Però així, ara m'haig de lamentar:
on és l'esperança sinó en la tomba?
Haig de portar molt lluny la meva desgràcia,
en secret, i se'm trenca el cor.

Sulima

Geliebter, wo zaudert
Dein irrender Fuß?
Die Nachtigall plaudert
Von Sehnsucht und Kuß.

Es flüstern die Bäume
Im goldenen Schein,
Es schlüpfen mir Träume
Zum Fenster herein.

Ach! kennst du das Schmachten
Der klopfenden Brust?
Dies Sinnen und Trachten
Voll Qual und voll Lust?

Beflügle die Eile
Und rette mich dir,
Bei nächtlicher Weile
Entfliehn wir von hier.

Die Segel sie schwellen,
Die Furcht ist nur Tand:
Dort, jenseit den Wellen,
Ist väterlich Land.

Die Heimat entfliehet; –
So fahre sie hin!
Die Liebe sie ziehet
Gewaltig den Sinn.

Horch! wollüstig klingen
Die Wellen im Meer,
Sie hüpfen und springen
Mutwillig einher,

Und sollten sie klagen?
Sie rufen nach dir!
Sie wissen, sie tragen
Die Liebe von hier.

Sulima

Estimat, per on erra
el teu peu confús?
El rossinyol parla
d'enyorament i de besades.

Xiuxiuegen els arbres
en la llum daurada.
I entren somnis
per la meva finestra.

Ai! Coneixes l'esllanguiment
d'un cor bategant?
Aquests rumiar i anhelar
ple de dolor i de delit?

Que la pressa et doni ales,
i em puguis salvar!
En el transcurs de la nit
fugirem d'ací.

S'inflen les veles,
la por no és més que una fotesa!
Allà, més enllà de les ones,
hi ha la terra dels pares.

La pàtria s'allunya...
ja se'n pot anar!
L'amor s'enduu poderós
tots els sentiments.

Escolta! Ressonen alegres
les ones en el mar,
salten i brinquen
entremaliades.

I haurien de lamentar-se?
Et criden a tu!
Saben que portaran
l'amor lluny d'aquí.

Wie froh und frisch

Wie froh und frisch mein Sinn sich hebt!
Zurück bleibt alles Bangen,
Die Brust mit neuem Mute strebt,
Erwacht ein neu Verlangen.

Die Sterne spiegeln sich im Meer,
Und golden glänzt die Flut. –
Ich rannte taumelnd hin und her,
Und war nicht schlimm, nicht gut.

Doch niedergezogen
Sind Zweifel und wankender Sinn,
O tragt mich, ihr schaukelnden Wogen,
Zur längst ersehnten Heimat hin.

In lieber dämmernder Ferne,
Dort rufen einheimische Lieder,
Aus jeglichem Sterne
Blickt sie mit sanftem Auge nieder.

Ebne dich, du treue Welle,
Führe mich auf fernen Wegen
Zu der vielgeliebten Schwelle,
Endlich meinem Glück entgegen!

Que alegres i frescos

Que alegres i frescos s'eleven els meus sentits!
Ha quedat enrere qualsevol temor,
el cor batega amb nou coratge,
s'ha despertat un nou anhel!

Les estrelles s'emmirallen en la mar,
i la mar brilla daurada.
He anat errant per ací i per allà,
i no he estat dolent, ni bo.

Però han desaparegut ara
els dubtes i les vacil·lacions.
Oh, porteu-me, ones encrespades,
a la pàtria tan enyorada!

Des de la llunyania amable i fosca,
em criden patriòtiques cançons.
Des de cada estrella
em contempla ella amb dolça mirada.

Gronxeu-vos, fidels onades,
conduïu-me per llunyanes rutes
fins al dintell més estimat,
finalment fins a la felicitat!

Treue Liebe dauert lange

Treue Liebe dauert lange,
Überlebet manche Stund',
Und kein Zweifel macht sie bange,
Immer bleibt ihr Mut gesund.

Dräuen gleich in dichten Scharen,
Fordern gleich zum Wankelmut
Sturm und Tod, setzt den Gefahren
Lieb' entgegen treues Blut.

Und wie Nebel stürzt zurücke
Was den Sinn gefangen hält,
Und dem heitern Frühlingsblicke
Öffnet sich die weite Welt.

Errungen
Bezwungen
Von Lieb' ist das Glück,
Verschwunden
Die Stunden
Sie fliehen zurück;
Und selige Lust
Sie stillet
Erfüllet
Die trunkene wonneklopfende Brust,
Sie scheide
Von Leide
Auf immer,
Und nimmer
Entschwinde die liebliche, selige,
himmlische Lust.

L'amor fidel dura molt de temps

L'amor fidel dura molt de temps,
sobreviu totes les hores,
no té temença de cap dubte,
i es manté sempre ferm.

S'acoplen fortament i l'amenacen
per tal d'induir-lo a la inconstància,
les tempestes i la mort: oposen els perills
a la fidelitat sanguínia de l'amor.

I com una boira s'allunya
el que oprimia els sentits,
i s'obre un món molt més ample
a l'alegre mirada de la primavera.

Conquerida,
domada
per l'amor està la sort;
esvaïdes
les hores,
que passen volant.
I una santa joia
calma
i omple
els deliciosos batecs del cor embriagat.
Que s'aparti
del dolor
per sempre,
i que mai
s'esvaeixi l'estimat, sagrat
i celestial delit.

Traducció dels poemes i de la prosa
de Manuel Capdevila i Font

Adaptació de la prosa de Sílvia Pujalte Piñán

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya

Col·laborador principal

Sabadell Fundació

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ministerio de Cultura · inaem

Ajuntament de Barcelona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

CaixaEnginyers

Damm Fundació

Gràcies a

Audi Autopodium

el motel

La Sínia

Vilajuïga
L'aigua amb uns punts de gas

aie

Festival Clàssic Pals

Círculo del Liceo 1847

Mitjans col·laboradors

CatMúsica

EMPORDÀ

ddg Diari de Girona

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Heidelberger Frühling · LiedBasel · Leeds Lieder Festival · Liedstadt · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Col·laboradors del projecte Lied the Future

Fundació Ferrer Música

Sabadell Fundació

Agraïment Amics de la Schubertíada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertíada: Pere Armadàs · Manel Bertran · Jorge Binaghi Rafael Blesa · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullell Carlos Cusí · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Robert Carrigós · Xavier Coicoechea · Jaume Graell Clòria Cutiérrez · Montserrat Lacomba · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Mark Rollmann Manuel Terrazo · Pedro Vilaboy · Núria Vilajeliu

Organitza

Associació Franz Schubert

www.schubertiada.cat